

۳۶۶ - ای نهال بوستان محبت الله در این ریاض موهبت قدی بفراز و برگ و شکوفه بساز از اثمار جنت احدیت مزین شو و بطراوت و لطافت زینت بخش گلزار و چمن گرد تو یادگار آن شجره محبت الله هستی و بقیه آن آیت موهبت الله از فضل و جود رب وجود مستدعی هستیم که حقیقت الولد سر ابیه در کینونت آن نوگل گلستان عرفان تحقق یابد و فرع تابع اصل گردد و لیس ذلک علی الله بعزیز